

במדינה

(המשך מעמוד 49)

לראש בחובות. משכנתאות. קניתי דירה בחיפה. עבדתי ימים וילות כמו חמור, הוא מספר. "ואז היא התאהבה בשכן". ואז הוא חזר מהמילואים, כשפנו בפעם נוספת לבית-הדין הרבני, היו שניהם כטור חים שהכל יסתדר. האשה ביקשה גט. הבעל הסכים, ואז החליטו הדיינים: "הבית, הילדים והכסף, לאשה". כשראו את תלוש המשכורת שהמציא להם יצחק, ושעליו נרשמה משכורתו, אחרי כל הניכויים הרבים והחובות, 1200 לירות נטו, פסקו: "800 לירות לאשה".

"עכשיו כבר הייתי ממוטט לגמרי", מספר יצחק. "השתגעתי, אני חושב. הדיינים חושבים שאם אני מסכים להתגרש, או אני צריך להישאר אומלל לכל החיים שלי. בגיל 27? מה יש, מה קרה? ולמה שהילדים יהיו אצלה?"

גם המאהב. את הבית הוא לא עזב. פשוט לא היה לו לאן ללכת. אפילו בחיפה, שכרה-הדירה עולה על 400 הלירות שנתו, לו ממשכורתו. עדיין לא היו גרושים בי אופן רישמי. השופטים הדיינים החליטו שפסק-הדין ייצא לפועל רק כעבור שלושה חודשים מקבלת החלטתם. ואז הגיע תור העירעורים, הדיינים החוזרים. הצהרות הן גבר, הצהרות האשה.

מרים לא גירשה את בעלה מהדירה, למרות החלטת השופטים. היא לא רצתה שערוריות. התכסיס שמצאה היה אכזרי הרבה יותר: היא מצאה לה מאהב, הכי

האשה נתקפה פאניקה. המיטרה הגיעה. השכן נעלם. סיפרה האשה: "הוא היכה אותי וניסה להרוג אותי". והצביעה לעבר בעלה. שישב מכווץ ומתייפח באחת מפיות הדירה.

מכאן התחיל סיפור יסורים ארוך של מעצר, משפט, עדים ובדיקה פסיכיאטרית של הבעל. האשה יצאה נקייה מכל הענין. **ירח-הדבש קצר.** יצחק ("איזי") לוקי צינסקי עוד זוכר את ירח-הדבש עם מרים. שאתה כינה מלינדה. הוא השתחרר מן הצבא, מצא תעסוקה זמנית כפועל בביית-שאן. מלינדה היתה בת 17 כשאמרה לצעיר בעל פני הילד: "בסדר, בוא נהיה חתן". החתונה היתה חפוזה, באלום-הרבנות המקומי. ירח-הדבש נמשך שיבעה ימים, וזמן קצר אחריו התודעו רבני בית-הדין הרבני בחיפה אל שלמה ומרים.

ההחלטה להתגרש גמלה בלב השניים במהירות. החלו המריבות הקטנות והגדולות, הצעקות, האיומים. אך הכל עוד היה בגדר נסבל לפני שנולדו, בהפרש של שנה אחת, שתי הבנות הבלונדיות ויפות התואר. או התחילו מעיקות גם הבעיות הכלכליות, ולפני ארבע שנים החליטו השניים לעמוד לפני הדיינים. "שהם יחליטו", אמר יצחק, נאיבי עדיין. "בלא-רהיב, כשרוצים להתגרש חייבים ללכת לבית-הדין הרבני". זה היה לפני ארבע שנים. היום עדיין

לא השבוע! שום טיולים! לא לנסוע! הזעזוע שערבת בתחילת החודש ממשיך לתת את אותותיו. אולם לא די לחשוב על מה ש"המצב עושה לך — אתה חייב לעשות משהו לש" נות. זיכרי שאת יכולה לפול בפח — בייחוד עם בן מזל בתולה, אותו תפגשי באקראי ותחשבי אותו לבלתי סימפטי בתחילה. אל תחשבי לנתק את ה"קשר לפני שיהיה מאוחר מדי. לאמנים שבוע רע, רע מאוד, הרבה במנוחה.

השבוע מסוכן מאוד לבנות מזל עקרב:

הן יכולות להסתבך בהרפתקאות העלולות לגרום לסיבוכים אישיים ובריאותיים, זמן רב לאחר שתשכחנה את התקרית עצמה. מוטב, איפוא, לא ליהנות בקשרים חברתיים ולהגביל את ה"מגע עם אנשים חדשים בסוף השבוע. בימים רביעי וחמישי לבשי בגדים נצבעי ורוד.

ועכשיו — השבוע הגורלי. עד כה התינונת להכין את הקרקע. השבוע תצטרכי להלוט — כל עוד ה"ברזל הוא חם. מגע חברתי הולך את תוכניך תייד. בייחוד ביום א' בסוף השבוע, שהוא גם הירח החדש. אבל טוב תעשי אם לא תסמכי יותר על המידה על אחרים וביחוד לא על חברותיך הנשבות ו"תר, על בחוריים אינך סומכת בין כה וכה, למרות שאת מאוהבת.

ברזל הוא חם. מגע חברתי הולך את תוכניך תייד. בייחוד ביום א' בסוף השבוע, שהוא גם הירח החדש. אבל טוב תעשי אם לא תסמכי יותר על המידה על אחרים וביחוד לא על חברותיך הנשבות ו"תר, על בחוריים אינך סומכת בין כה וכה, למרות שאת מאוהבת.

הירותך הטבעית, הכרוכה בחוסר-ביטחון משוע, תוריד אותך שאולה, אם לא תדיעי לרסן את שניהם ולהוסיף להם מידה אמיצה של חוש-הי-מור, שהוא אחת מתי-כונותיך היפות ביותר. זה לא שהוא לא רוצה בטוח שאת לא רוצה אותו. אז — קדימה! גלי לו את האמת. כוח-ההרתעה של מתי-נגד חזק עשוי לבלום התקדמותך.

אתה נמצא שוב בנקודה שאתה שונא — אבל לה את זקוק כדי לפעול כמו בן-אדם: בקור-הגנה, חוקים ארוך חזק, וחזקה שתדע כי צד לפעול כדי להשיב מילחמה שגורה אל למנוע את פני הרעה. בת-דלי: חברה קנאית על-לה לקחת אותו ממך. אך אם הוא חשוב לך באמת — או אם חשוב לך לסדר אותה — תוכי לברנש מתוק.

אפילו האימרה האמריקאית אומרת "עם-קים לפני תענוג". לכן הגיע הזמן שתבין בן-דגים, כי לא תוכל להמשיך עוד זמן רב ב"מישק הכפול. עליך להכריע, לכאן או ל"כאן: או שתבחר בעם-קים, או בתענוגות. רק כדאי שתעשה זאת ב"ימים הקרובים. אחרת אתה עלול להימקל על-מצב לא נעים. צבע לבן הוא ציבעך.

גל חדש של הצלחות פינאנסיות כורך עימו התמוטטות כוחותיך. אל תהסס ליטול חופ-שה קצרה, לצאת ל"אוויר השדה, להכיר אנשים חדשים — אבל מצד שני, אל תיכנע לנטייתך הטבעית לחסל את ההווה כדי להתמסר למחר מעורפל. בת טלה: פגישה מיקרית — תביא אחריה אהבה גדולה ומאושרת.

החזק, בת שור —

לפניך שבוע קשה במיוחד. אל תנסי להתחמק מהאתגרים שיהיה עליך להתגבר עליהם. מעט שכל ישר, הרבה אומץ לב ועווררות, יעזרו לך לדלג על פני המשוכות, ויגרמו לך, בסופו של דבר, המון נחת רוח על הישגך, שלא יהיו מבוטלים כלל. החזק מעמד, אל תוותר בנקל!

הגל העכור העובר, פעם אחת נוספת, על מחשבותיך עשוי להיות מופר-עליזי גורם בלתי-צפוי: פגישה עם אדם חדש לגמרי או עם איש מן העבר — אבל מהעבר הרחוק יותר. אל תנתי דעתך ל"צדדים השליליים יותר של הסובבים אותך; נסי דווקא להעריך את חומם האנושי.

השבוע, בת סרטן: הפני את מירצך לשיפוצים והצרה מרכילות של ידידתך.

משונה מאוד. אתה מגלה הנה נהדרת ל" בני אדם השבוע. גם ה" אחת שמגשת שפכה את ליבה בפניך מהר מדי בהתייחס לזמן הקצר שאתם מכירים, ובמקרה ביל אתה מגלה חוסר הבנה לנציגים הרשמיים של החוק והשר ומוצא עצמך מסתבך איתם בדברים שהתחילו במה בכך. אל תניחי למתחרה הסמויה להפר את מנחם התיך. את מייחסת לה יותר ממה ש" מגיע לה. לביאה, עוד תגיעי ל" מסקנה שלא היה לך מה לדאוג.

פגישה עם דמות מן העבר הרחוק מעיבה על חושך ומעוררת את דמיוןך. נצל זאת ל" עתיד: לחלום, ליצור, לתכנן תמורות בחייך ויצירה מסוג אחר לגמרי, רי, אם אתה בין היוצרים. אל תיכנעו לריג" דון. זהו עניין של זמן.

לא של אופי. התקשר טלפונית עם אדם שאתה מכיר ושאין מייחס לו חשיבות רבה: הוא יעזור לך בשבוע מאוד חשוב לך. על בני-בטלה להיותר השבוע מנטיעות מיקריות. לבשו צבע כחול.

יצחק ומרים קוצ'ינצ'נקו

כל-כך קשה להתגרש

יצחק ומרים קוצ'ינצ'נקו

כל-כך קשה להתגרש

ניסה גם אותו לדירה המרווחת, שהפכה צרה ובלתי-נסבלת. את הילדים ביקש ל"עצמו הבעל, בעירעוריו לבית-הדין הרבני בחיפה.

לשופטים המכובדים נמאס קצת מבני-הזוג הרעשניים. הם קיצרו את הדיינים. פעם החליטו: "הבעל צודק. יקבל את הילדים." אחר-כך רצה האשה אל עורך-דין, הבעל הופיע ללא פרקליט והשופטים החליטו: "הילדים יישארו לאשה". וכן הלאה, עד בלי סוף. הבעל פשוט השתגע. הוא עקב אחרי האשה, הטריד אותה, התלונן במיטרה שאינה מרשה לו לראות את ילדיו. מרים לא נשארה חייבת. התלוננה שהוא מטריד אותה, מכה אותה, מאיים. אמרה: "כמה שהייתי רוצה כבר להיפטר מכל זה". תלונותיה ועירעוריה סיבכו את הדיינים עוד יותר.

ויצחק? "אני רוצה לדבר איתה. שגה ליט כבר משהו סוף-סוף. הוא אומר." הדיינים לא יחליטו שבילונו. הם ימשיכו אותנו עוד הרבה שנים. נסבול, נזקין, כמה מרץ ואנרגיה אנתנו מוציאים כל יום בגלל שלא הגענו למסקנה: זהו, אנחנו לא מתאימים!"

קשה להתגרש. יצחק וגם מרים מודים שהם, בעצמם, עדיין ילדים. לפחות בנפשם. צריכים את הא-קסי של הרבנים, של האבות באולם הדיינים. מסוכסכים יותר ויותר, מסוכסכים בתוך עצמם. כבר לא מאמינים שיימצא מוצא.

"מה שאני מציע לזוגות מתגרשים, אומר יצחק, והוא כבר בעל-גיסיון: "אל תניחו לעניינים להתגלגל בבית-הדין הרבני. בור או לשם מאוחדים בדיעה, דברו בחיטון. הסכימו מראש על כל העניינים. אחרת לא תצליחו לצאת מזה. להתגרש יותר קשה, הרבה יותר קשה מאשר להתחתן."